

راهبردهای معماری بومی در آب و هوای گرم و خشک شهر بیرجند

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۲/۱۴

کد مقاله: ۹۶۱۴۵

حسین راعی فرد^{۱*}، حسینه هروی^۲

چکیده

ایران کشوری با سابقه قدرتمند در استفاده از راه حل های بومی برای حفظ یک محیط داخلی قابل قبول مانند تحت کنترل درآوردن تهویه طبیعی، بهینه سازی جهت گیری ساختمان با استفاده از مصالح بومی و جرم حرارتی بالا است. هر نگاهی اجمالی به معماری مناطق مختلف ایران، حکایت از شناخت دقیق معماران سنتی از خصوصیات محیطی و اقلیمی این سرزمین و بکارگیری هوشمندانه عوامل طبیعی جهت تامین شرایط آسایش و مقابله با ناهنجاری های اقلیمی دارد. با وجود این تاریخچه موفق، معماری ایرانی از مصرف زیاد و ساخت و ساز ناکارآمد رنج می برد و با توجه به شرایط خاص آب و هوایی و گرم شدن هوا، بررسی اقلیم های گرم و خشک و بیابانی و استفاده از راه حل های معماری در آنها به طراحی بناهای امروز و صرفه جویی در مصرف انرژی کمک شایانی می کند. شهر بیرجند در اقلیم گرم و خشک و نیمه بیابانی قرار دارد و با توجه به پیشینه تاریخی که در اسکان مردم داشته توانسته راه حل های مفیدی برای سکنی گزیدن در مناطق بیابانی و روش های معماری برای رسیدن به محدوده آسایش بیابد. با توجه به رویکردی کاملاً نظری و تئوری و گردآوری داده ها با مطالعات کتابخانه ای و اسنادی و تجزیه و تحلیل کیفی به واکاوی راهبردهای معماری بومی در شهر بیرجند پرداخته شده است.

واژگان کلیدی: معماری بومی، اقلیم گرم و خشک، انرژی، بیرجند

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند (نویسنده مسئول) hosseinraeeps@gmail.com

۲- عضو هیئت علمی گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بیرجند